Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Cristina Panfil)
Dosarul nr. 3r-735/25 (2-25023294-02-3r-26112025)

D E C I Z I E

11 mai 2026
mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Președintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval
Judecătorii Andrei

examinând recursul declarat de Antonevici Andrei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 octombrie 2025, adoptată în cauza în ordine de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Antonevici Andrei către Agenția Servicii Publice și Ministerul Mediului al RM privind contestarea actului administrativ individual,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 21 februarie 2025 Antonevici Andrei a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ către Agenția Servicii Publice a RM și Ministerul Mediului al RM solicitând:

- anularea Deciziei Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova nr. ***** din 24 ianuarie 2025, prin care a fost înregistrat Nicu Belitei în funcția de director interimar;
- constatarea nulității absolute a înregistrării în Registrul de stat a numelui Nicu Belitei ca director interimar al Instituției Publice „Administrația Națională Apele Moldovei”;
- obligarea Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova să opereze modificările necesare în Registrul de stat, eliminând numele lui Nicu Belitei ca director interimar;
- obligarea Ministerului Mediului al Republicii Moldova să respecte prevederile Hotărârii Guvernului nr. 849/2024, interzicând desemnarea unui alt director fără concurs public;
- obligarea Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova la achitarea cheltuielilor de judecată, întrucât actele sale au condus la acest litigiu.

La 3 aprilie 2025, din partea autorității publice pârâte IP „Agenția Servicii Publice” a parvenit referința pe marginea acțiunii, prin care a indicat că acțiunea

urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Ulterior, la 4 aprilie 2025, din partea autorității publice pârâte Ministerul Mediului al Republicii Moldova a parvenit referința pe marginea acțiunii, prin care a indicat că acțiunea urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 17 aprilie 2025 din partea reclamantului Antonevici Andrei a parvenit poziția pe marginea cererilor privind declararea inadmisibilității acțiunii, prin care solicită respingerea acestora din următoarele motive.

Cu privire la referința Agenției Servicii Publice, a subliniat că „funcția de director interimar” nu este reglementată expres de nici un act normativ în vigoare, fiind introdusă artificial pentru a ocoli dispozițiile imperative ale art. 4 din HG nr. 849/2024. Acest caracter informal și extralegal al funcției nu este reflectat nici în ordinul de numire nr. *****, nici în înregistrarea efectuată de Agenția Servicii Publice. Mai mult ca atât, natura temporară a desemnării nu este indicată în nici un document, deși un astfel de caracter este esențial pentru valabilitatea unei astfel de numiri provizorii.

A notat că, Agenția Servicii Publice susține că decizia f/n din 24 ianuarie 2025 la dosar Nr. ***** nu ar fi un act administrativ, ci doar un „extras din registru” cu caracter informativ. Această interpretare este greșită și contrazice art. 14 alin. (2) și art. 189 din Codul administrativ, care prevăd clar că orice acțiune administrativă ce produce efecte juridice este un act administrativ. În decizia în cauză este menționat expres că ea poate fi contestată în instanță în termen de 30 de zile, fără a fi necesară procedura prealabilă. Prin urmare, excepția inadmisibilității este lipsită de temei.

A menționat că, argumentul Agenției Servicii Publice conform căruia instituția nu verifică legalitatea informației prezentate este periculos și contravine principiului legalității din art. 21 din Codul administrativ. Agenția Servicii Publice avea obligația să refuze înregistrarea dacă actul prezentat în speță Ordinul nr. *****, era emis în absența funcției vacante, încălcând art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 849/2024. Înregistrarea lui Nicu Belitei a produs consecințe juridice directe: a fost blocat accesul reclamantului la exercitarea funcției sale, generând prejudicii și afectând drepturi legale. Aceste efecte se încadrează în art. 17 și 20 din Codul administrativ.

Cu privire la referința Ministerului Mediului, reclamantul a indicat că, Ministerul invocă în mod eronat Codul muncii, deși funcția de director al Agenției „Apele Moldovei” este reglementată și de Legea nr. 158/2008 privind funcția publică. Aplicarea Codului muncii în această speță este nefondată și denaturează regimul juridic aplicabil. Ministerul recunoaște că Ordinul nr. ***** a fost emis înainte de expirarea perioadei de preaviz acordată lui Antonevici Andrei prin Ordinul 31-p. Prin urmare, numirea lui Nicu Belitei s-a făcut prematur, fără existența funcției vacante, încălcând Hotărârea Guvernului nr. 849/2024 și art. 63 din Legea nr. 158/2008. Ministerul Mediului al RM pretinde că Antonevici Andrei nu are interes legitim. Această afirmație este infirmată de fapte, și anume: reclamantul a fost împiedicat să-și exercite funcția, iar în registru a fost înregistrată o altă persoană, cu efecte juridice directe asupra statutului

profesional al reclamantului.

În acest sens, a specificat că, a depus cerere prealabilă și a primit răspuns oficial. Așadar, a fost respectată procedura prealabilă, iar acțiunea este admisibilă și fondată.

A conchis că, referințele Agenției Servicii Publice și a Ministerului Mediului se bazează pe interpretări eronate ale legislației și omit efectele juridice produse asupra reclamantului, înregistrarea operată de Agenția Servicii Publice a fost realizată cu încălcarea principiului legalității și fără verificarea competenței persoanei solicitante, actele administrative contestate au generat o stare de dublă conducere, interzisă de lege, iar cererea reclamantului este justificată, admisibilă și întemeiată în fapt și în drept.

Prin urmare, reclamantul a solicitat respingerea excepțiilor de inadmisibilitate invocate de Agenția Servicii Publice și Ministerul Mediului și continuarea examinării acțiunii în fond, anularea deciziei Agenției Servicii Publice din 24 ianuarie 2025 (Dosar Nr. *****), obligarea Agenției Servicii Publice să opereze modificările necesare în Registrul de stat și obligarea Ministerului Mediului al Republicii Moldova să respecte prevederile Hotărârea Guvernului nr. 849/2024, interzicând desemnarea unui alt director fără concurs public.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 octombrie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Antonevici Andrei către Agenția Servicii Publice și Ministerul Mediului al RM privind anularea Deciziei Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova nr. ***** din 24 ianuarie 2025, prin care a fost înregistrat Nicu Belitei în funcția de director interimar, pe motiv că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

S-a adus la cunoștința părții reclamante că, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiului specificat, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

S-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Antonevici Andrei către Agenția Servicii Publice și Ministerul Mediului al RM privind constatarea nulității absolute a înregistrării în Registrul de stat a numelui Nicu Belitei ca director interimar al Instituției Publice „Administrația Națională Apele Moldovei”, obligarea Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova să opereze modificările necesare în Registrul de stat, eliminând numele lui Nicu Belitei ca director interimar și obligarea Ministerului Mediului al Republicii Moldova să respecte prevederile Hotărârii Guvernului nr. 849/2024, interzicând desemnarea unui alt director fără concurs public, pe motiv că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ.

S-a adus la cunoștința părții reclamante că, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiului specificat, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Solicitarea recurentului:

La 12 noiembrie 2025, Antonevici Andrei a declarat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 octombrie 2025, prin care a solicitat anularea acesteia și trimiterea cauzei la rejudecare în fond.

La 26 noiembrie 2025, potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul că, legea și actul administrativ însuși permit sesizarea directă a instanței fără cerere prealabilă. Reclamantul a urmat exact procedura indicată de autoritate, respectând termenul și forma legală. Instanța de fond a aplicat eronat dispozițiile art. 208 din Codul administrativ, confundând acțiunea în anulare cu o acțiune în obligare, pentru care procedura prealabilă ar fi necesară conform alin. (3)-(5).

În acest context, a afirmat că, actul contestat, Decizia Agenției Servicii Publice din 24 ianuarie 2025 (dosar Nr. *****), a fost atacată prin cererea de chemare în judecată semnată la 21 februarie 2025, adică în termenul legal de 30 de zile. Prin urmare, dreptul la acțiune a fost exercitat legal, în termen și în conformitate cu instrucțiunile autorității. Prin urmare, a opinat că, invocarea inadmisibilității de către instanța de fond este neîntemeiată.

Consecvent, a invocat că, instanța de fond a reținut că actul ar viza „o altă persoană” (pe dl Nicu Belitei) și că reclamantul nu ar fi titularul unui drept vătămat. Această abordare este formalistă și greșită. La data adoptării Deciziei Agenției Servicii Publice din 24 ianuarie 2025, recurentul deținea încă funcția de director al Agenției „Apele Moldovei”, Ordinul de eliberare nr. ***** fiind emis abia la 17 februarie 2025.

În aceste condiții, a precizat că, înregistrarea unei alte persoane în Registrul Agenției Servicii Publice ca „director interimar” a produs efecte juridice directe asupra drepturilor profesionale ale recurentului, întrucât acesta a generat dublă conducere și a fost împiedicat să-și exercite efectiv funcția, prin urmare, există un interes personal, legitim și actual, conform art. 17 din Codul administrativ. Prin simpla înscriere în Registru a unui alt conducător, recurentul a fost privat de un drept conferit de lege, ceea ce constituie o vătămare reală și actuală.

Subsecvent, a reiterat că, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, instanțele de judecată ‚cercetează starea de fapt din oficiu” și „nu sunt legate de expunerile participanților la proces”. Această normă consacră principiul rolului activ al instanței în contenciosul administrativ, impunând judecătorului obligația de a verifica legalitatea actului contestat independent de poziția părților. Instanța de fond a încălcat acest principiu esențial, refuzând să verifice: dacă funcția de director era efectiv vacantă la data de 24 ianuarie 2025; dacă Ministerul Mediului avea competența de a institui funcția de „director interimar”; dacă persoana care a semnat cererea la Agenția Servicii Publice (dl Nicu Belitei) era împuternicită legal să o facă; dacă Ordinul nr. *****

respecta prevederile Hotărârii Guvernului nr. 849/2024 privind continuitatea funcției de conducător până la organizarea concursului. Lipsa cercetării din oficiu echivalează cu neîndeplinirea rolului activ al instanței, ce revine instanței, potrivit art. 22 din Codul administrativ, și reprezintă o eroare procedurală gravă, de natură să atragă casarea încheierii.

În consecință, a reiterat că, prin respingerea acțiunii fără analiză pe fond, instanța de fond a încălcat art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 CEDO. Reclamantul a urmat exact calea indicată de autoritatea emitentă, iar instanța i-a refuzat accesul la un control judiciar efectiv, pe un motiv formal nejustificat. Aceasta reprezintă o restrângere nejustificată a dreptului de acces la justiție garantat de art. 20 din Constituție și art. 6 din CEDO.

În drept, recurentul și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 849/2024, articolelor 14, 15, 17, 20, 22, 189, 207, 208 din Codul administrativ; articolelor 269-270 din Codul de procedură civilă; art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La 25 martie 2026, Agenția Servicii Publice a depus referință aferentă cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea încheierii primei instanțe.

Ulterior, la 2 aprilie 2026, din partea Ministerului Mediului al RM, a parvenit referință pe marginea recursului declarat, prin care a declarat respingerea cererii de recurs.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul Civil a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 octombrie 2025, a fost atacată în ordine de recurs de recurentul Antonevici Andrei, la 12 noiembrie 2025.

Astfel, raportând la normele legale pre citate la circumstanțele speței, Colegiul civil consideră că recursul declarat de Antonevici Andrei este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin. (1), (3) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul atestă că, prin decizia Agenției Servicii Publice din 24 ianuarie 2025, privind modificarea datelor din Registrul de stat al unităților de drept, în baza ordinului Ministerului Mediului nr. ***** din 21 ianuarie 2025 și formularului privind evidența organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autorităților administrației publice locale din 22 ianuarie 2025 s-a decis: *”1. A lua la evidență modificările privind schimbarea denumirii și conducătorului Agenției ”Apele Moldovei”, IDNO ***** din 01.10.2008 și a trece în Registrul de stat al unităților de drept următoarele date: Denumirea a schimba în: Instituția Publică Administrația Națională ”Apele Moldovei”; Conducătorul a schimba în: Director-interimar: Belitei Nicu (...)”.*

Nefiind de acord cu decizia sus-menționată, la 21 februarie 2025, Antonevici Andrei, s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

La caz, Colegiul reține că, prin pretențiile formulate de reclamantul Antonevici Andrei față de IP „Agenția Servicii Publice”, acesta contestă legalitatea deciziei IP Agenția Servicii Publice din 24 ianuarie 2025 privind modificarea datelor în Registrul de stat al unităților de drept, în privința IP Administrația Națională ”Apele Moldovei”. În concret, reclamantul pretinde că deciziile adoptate de Ministerul Mediului sunt lipsite de legalitate, iar IP Agenția Servicii Publice nu era în drept să aprobe modificările în Registru.

Astfel, Colegiul reține că, obiectul litigiului îl constituie legalitatea deciziei Agenției Servicii Publice nr. ***** din 24 ianuarie 2025, privind modificarea datelor din Registrul de stat al unităților de drept.

Prima instanță, prin încheierea din 30 octombrie 2025 a declarat inadmisibilă acțiunea depusă în contencios administrativ de Antonevici Andrei, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) și f) din Codul administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 12 noiembrie 2025 Antonevici Andrei a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

În conformitate cu prevederile art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă

totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În corespundere art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 alin. (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În acord cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 207 alin. (2) lit. e), f) din Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208.

Din conținutul cadrului legal reliefat supra, rezidă că exercitarea dreptului la acțiune în contencios administrativ este condiționată de întrunirea cumulativă a unor cerințe de admisibilitate expres prevăzute de Codul administrativ, care reprezintă garanții ale bunei administrări a justiției și ale respectării principiului securității raporturilor juridice. Astfel, în sensul art. 17 coroborat cu art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate sesiza instanța de contencios administrativ numai în

măsura în care revendică încălcarea unui drept sau a unei libertăți proprii, stabilite de lege, prin activitatea administrativă a unei autorități publice. Totodată, potrivit art. 207 din Codul administrativ, instanța este obligată să verifice din oficiu întrunirea condițiilor de admisibilitate ale acțiunii, iar lipsa unui drept propriu vătămat ori nerespectarea procedurii prealabile constituie temeiuri distincte pentru declararea inadmisibilității acțiunii.

Colegiul reține că instanța de fond a efectuat o aplicare corectă a normelor legale incidente și a constatat, în mod întemeiat, că reclamantul nu a demonstrat existența unui drept subiectiv propriu vătămat prin Decizia Agenției Servicii Publice nr. ***** din 24 ianuarie 2025 privind modificarea datelor din Registrul de stat al unităților de drept.

Contrar susținerilor recurentului, simpla invocare a pretinsei nelegalități a actului administrativ sau a unor încălcări ale legislației de către autoritatea emitentă nu este suficientă pentru a fundamenta admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ. Legalitatea actului administrativ nu poate fi examinată în abstract, independent de existența unei persoane care justifică vătămarea unui drept propriu, deoarece o asemenea abordare ar transforma contenciosul administrativ într-un control obiectiv al legalității actelor administrative, incompatibil cu concepția consacrată de Codul administrativ.

Or, atât art. 17, cât și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ consacră caracterul subiectiv al contenciosului administrativ, excluzând promovarea unei *actio popularis*. În acest sens, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului statuează constant că o persoană nu poate pretinde calitatea de victimă decât dacă demonstrează că actul contestat produce în mod direct și nemijlocit efecte asupra drepturilor sale, simplele presupuneri, eventualități sau interese de ordin general nefiind suficiente pentru a justifica accesul la controlul jurisdicțional al actului administrativ.

În speță, Colegiul observă că actul administrativ contestat are ca obiect exclusiv luarea la evidență a modificărilor intervenite în Registrul de stat al unităților de drept privind denumirea instituției și persoana conducătorului Instituției Publice Administrația Națională „Apele Moldovei”, fiind emis în privința acestei persoane juridice și a persoanei desemnate în funcția de director interimar.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că, recurentul nu este destinatarul actului administrativ și nici nu a demonstrat existența unei legături juridice directe între efectele produse de actul contestat și un drept subiectiv recunoscut de lege în patrimoniul său juridic. Așadar, argumentul recurentului potrivit căruia înregistrarea lui Nicu Belitei în funcția de director interimar ar fi generat o „dublă conducere” și l-ar fi împiedicat să-și exercite atribuțiile de director nu poate fi acceptat.

Din materialele cauzei rezultă că Hotărârea Guvernului nr. 849/2024 privind organizarea și funcționarea Instituției Publice Administrația Națională „Apele Moldovei” a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2025 și a dispus reorganizarea prin transformare a Agenției „Apele Moldovei” în Instituția Publică Administrația Națională

„Apele Moldovei”. În același timp, pct. 4 al hotărârii prenotate, stabilea că fondatorul urma să numească directorul instituției în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului normativ, iar directorul Agenției „Apele Moldovei” exercita temporar această funcție și întreprindea măsurile necesare procesului de reorganizare. Împrejurarea că ulterior Ministerul Mediului a desemnat un director interimar al noii instituții publice prin Ordinul nr. ***** din 21 ianuarie 2025 reprezintă o măsură administrativă distinctă, adoptată în contextul reorganizării instituției și al asigurării continuității activității acesteia. Prin urmare, eventualele critici privind legalitatea ordinului de numire sau efectele reorganizării nu pot fi transferate asupra actului de evidență emis de Agenția Servicii Publice.

Deasemenea, Colegiul reține, în acord cu poziția Ministerului Mediului, că Agenția Servicii Publice nu a creat și nici nu a conferit drepturi prin decizia contestată, ci doar a reflectat în Registrul de stat modificările rezultate din actele prezentate de autoritatea competentă, în limitele atribuțiilor stabilite în prevederile pct. 8 și 9 din Regulamentul cu privire la evidența de stat a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și autorităților administrației publice locale din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1004/2006.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că, înregistrarea în Registrul de stat are un caracter de evidență administrativă și nu constituie izvorul raporturilor juridice privind ocuparea funcției de director, acestea fiind generate de actele administrative emise de autoritatea competentă în materie.

Inter alia, pretinsa afectare a drepturilor profesionale ale recurentului nu rezultă din actul Agenției Servicii Publice, ci este dedusă de acesta din efectele reorganizării instituției și ale actelor Ministerului Mediului, aspect care confirmă concluzia instanței de fond privind inexistența unei vătămări directe produse prin actul administrativ contestat.

Consecvent, Colegiul nu poate reține nici argumentul recurentului potrivit căruia faptul că la data emiterii deciziei Agenției Servicii Publice acesta continua formal să dețină funcția de director ar fi suficient pentru a demonstra existența dreptului vătămat. Existența unui interes de fapt sau a unei nemulțumiri față de consecințele reorganizării instituției nu echivalează cu existența unui drept subiectiv vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ. Dreptul vătămat trebuie să fie concret, actual și individualizat, iar reclamantul are obligația să indice norma juridică ce îi conferă dreptul respectiv și modalitatea în care acesta a fost lezat prin actul administrativ contestat.

În speță, recurentul nu a identificat un asemenea drept și nici nu a administrat probe din care să rezulte că înscrierea datelor în Registrul de stat ar fi produs, prin ea însăși, modificarea ori stingerea unui drept propriu.

În consecință, Colegiul atestă că, instanța de fond a concluzionat în mod corect că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă contestată, a

unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, fiind incident motivul de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Totodată, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate și criticile recurentului referitoare la pretinsa încălcare a dreptului de acces la justiție. Dreptul de acces la instanță nu are caracter absolut, putând fi supus unor condiții procedurale rezonabile, atât timp cât acestea urmăresc un scop legitim și nu afectează însăși substanța dreptului. Instituirea condițiilor de admisibilitate în materia contenciosului administrativ nu reprezintă o restrângere nejustificată a accesului la justiție, ci un mecanism legal destinat delimitării situațiilor în care controlul judecătoresc poate fi exercitat de persoanele ale căror drepturi sunt efectiv afectate.

Prin urmare, declararea inadmisibilității acțiunii pentru lipsa unui drept subiectiv vătămat reprezintă consecința aplicării dispozițiilor Codului administrativ și nu poate fi calificată drept o încălcare a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului sau a art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

În ceea ce privește criticile formulate împotriva soluției de inadmisibilitate a pretențiilor privind constatarea nulității absolute a înregistrării, obligarea Agenției Servicii Publice să opereze modificări în Registrul de stat și obligarea Ministerului Mediului să respecte prevederile Hotărârii Guvernului nr. 849/2024, Colegiul constată că și sub acest aspect soluția instanței de fond este legală.

Potrivit art. 208 alin. (3)-(5) din Codul administrativ, acțiunea în obligare, acțiunea în realizare și acțiunea în constatare sunt admisibile numai după adresarea prealabilă către autoritatea publică competentă cu cererea corespunzătoare.

Din actele dosarului rezultă că recurentul nu a prezentat dovada adresării către Agenția Servicii Publice cu o cerere privind constatarea nulității înregistrării și operarea modificărilor solicitate și nici dovada adresării către Ministerul Mediului cu o cerere prin care să solicite adoptarea măsurilor pretinse în acțiune.

În aceste condiții, instanța de fond a aplicat în mod corect dispozițiile art. 208 și art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, constatând neîndeplinirea unei condiții obligatorii de admisibilitate. Respectiv, nu poate fi reținut nici argumentul recurentului potrivit căruia procedura prealabilă nu era necesară.

La caz, Colegiul observă că instanța de fond nu a reținut nerespectarea procedurii prealabile în privința acțiunii în contestare îndreptate împotriva Deciziei Agenției Servicii Publice, ci exclusiv în privința pretențiilor autonome de constatare și obligare formulate împotriva autorităților publice, pentru care Codul administrativ instituie expres obligația adresării prealabile.

Prin urmare, susținerea recurentului că instanța ar fi confundat acțiunea în contestare cu acțiunea în obligare este infirmată de însăși considerentele încheierii atacate, care disting în mod clar cele două categorii de pretenții și aplică fiecăreia regimul juridic corespunzător.

Deasemenea, Colegiul apreciază ca nefondată și critica referitoare la pretinsa încălcare a rolului activ al instanței. Obligația instanței de a cerceta starea de fapt din oficiu, consacrată de art. 219 din Codul administrativ, operează în cadrul examinării unei acțiuni admisibile și nu exonerează reclamantul de obligația de a demonstra existența condițiilor de exercitare a dreptului la acțiune. În măsura în care instanța a constatat lipsa unui drept propriu vătămat și nerespectarea procedurii prealabile, aceasta era obligată să soluționeze cu prioritate chestiunea admisibilității, fără a putea proceda la examinarea legalității pe fond a actelor administrative contestate. O soluție contrară ar lipsi de efect util dispozițiile art. 207 din Codul administrativ și ar transforma verificarea admisibilității într-o formalitate lipsită de conținut.

Prin urmare, Colegiul constată că argumentele invocate prin cererea de recurs nu răstoarnă concluziile instanței de fond și nu evidențiază aplicarea greșită a normelor de drept material sau procesual.

În consecință, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 30 octombrie 2025 este legală și întemeiată, fiind pronunțată cu respectarea dispozițiilor articolelor 17, 189, 207 și 208 din Codul administrativ, iar motivele invocate în recurs nu justifică casarea acesteia.

Drept urmare, Colegiul conchide că, prima instanță în mod întemeiat a declarat acțiunea reclamantului inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e), f) din Codul administrativ, în condițiile în care s-a constatat că reclamantul nu a putut revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17, și după caz, nu au fost întrunite condițiile prevăzute la art. 208.

Astfel, raportând circumstanțele de fapt ale cauzei la prevederile legale incidente speței și reieșind din faptul că concluziile expuse în încheierea instanței de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, instanța de recurs ajunge la concluzia respingerii recursului declarat de Antonevici Andrei și menținerii încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 octombrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Antonevici Andrei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii:
Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/